



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

V. De Conciliis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

Capite, non tanquam Deum.

AD 4. Præsidere Ecclesiæ toti, non est extollere se supra Deum.

AD 5. Corruptere doctrinam de Mediatore, est negare Christum: at corruptant eam Sectarii, non Papa.

AD 6. Miracula facit Deus; non Papa, non homo.

AD 7. At Sectarii dissentiunt in hoc, quid sit character.

Balingier vult esse Chrisma: Bibliander, professionem Fidei Rom: Chytræus, esse iuramentum Papæ factum, vñctionem Sacerdotum, statuarum venerationem.

AT Character esse debet 1. Communis omnibus; 2. Posse imprimi in quocunque membro: 3. Ut nemo possit negotiari non habens eum; hæc verò istis non conueniunt.

Cùm igitur Papa non cõueniant dicte 7. Notæ: Cùm etiam Ecclesia toto orbe dispersa errare non possit; & hæc Papam negere esse Antichristum: ergò nec is esse potest. E contra: Omnes hæretici sunt præcursores Antichristi; Lutherocaluinistæ sunt hæretici: ergo.

IV. DE CON- CILIIS.

QVÆSTIO XXVI.

*Cuius sit indicere Concilia, & cur?
Papa, an Imperatoris?*

LUTHERVS lib. de Concil. *Ideo vocantur Concilia Generalia, quia ab vniuersali omnium Domino Imperatore cogebantur.* Molinæus infert; Idcirco Conc. Trid. non est recipiendum, quia à Pa: a, non Imperatore, in hunc fuit. Sic & Liber Professatium, cui non comparuerint in Concilio. Sic quoque

CALVINVS *Instit. l. 4. cap. 7.* Illyricus *Cent. 4. c. 7.* Brentius. &c. ex aucto suo Nilo, *lib. de Primatu Eccl.*

Quia, prima Conc. Generalia sic indicta sunt ab Imperatoribus. Id quod inductio docet. 1. Nilus quia Leo I. epist. 42. supplicat Theodosio, vt iubeat intra Italiam prouinciale conuocari Concilium.

2. MAGDEBURGENSES; quia Liberius concessit, esse in potestate Imper. conuocare Concilia.

3. Molinæus, Quia S. Hier. ait: *Dic, quis Imperator inseruit hanc Synodum conuocari?*

4. Quia simul cœperunt & esse Imperatores Christiani, & cogi Concilia post annum 300.

AVTOR. Solius est Papæ Roman. Generalem indicere Synodum. I. Quia Concilia non sunt legitima, nisi in Nomine Christi congregata: vt assentit Calvinus *Instit. 4. c. 9 §. 1. & 2.* Atqui in Nomine Christi congregari, est *Au' horitate Christi* congregari. Patet similibus è locis: Vt Matth. vlt. *In nomine meo demonia eiciunt.* Ioann 5. *Ego veni in nomine Patris mei.* Matth 7. *Nonne in nomine tuo Prophetauimus?* Apertissimè Act. 4. *In qua virtute, aut in quo Nomine hoc fecistis?*

DICIT CALVINVS. *In nomine Christi congregari esse congregari sic, vt præsideat Christus solus.*

AT 1. Hoc nusquam in Scripturis est. 2. Nemo id discernere potest, an Christus præsideat; nam omnes pseudo-synodi affirmant è S. Scriptura se promerere omnia, ex sese nihil. 3. Christus visibilem sui præsentiam ablaturus Ecclesiæ, Petro non Tiberio dixit: *Pasce oues meas:* ac Præsideas quoque; *Et tu confirma Fratres tuos.*

Aa 2 II. II.

II. Illius est indicere Concilia Generalia, qui possit omnes per orbem ex officio cogere: Vt Papa, non Imperator potest. Quia maior est orbis Christianus, quam Imperium, &c.

III. Illius est indicere Generalia, sine cuius Autoritate nequeunt celebrari: Atqui Apostolicus Canon est, in Niceno innovatus: *Solius Romani Episcopi est celebrare Concilia.* Vnde Concil. Calcedonense vetuit Dioscorum Alexand. federe inter Episcopos; quod absque consensu Papæ coëgisset Concilium.

IV. Sic Praxis obtinuit perpetua: Communisque Patrum est Consensus, ac etiam Imperatorum & Imperii.

IMPERATORES olim quædam indixerunt Concilia; sed non absque consensu Pontif. Romanorum. Ob causas. 1. Quia, teste *Isid. l. 1. Etym. c. 16.* primis trecentis annis, ob fauientes persecutiones, Christianis omnes conuentus erant interdicti: Vigentibus igitur diu postea legibus iisdem, Imperatores ipsi ad Concilia adiuuabant: 2. Quia cū in vrbe aliqua esset Concilium cogendum, Dominus autem orbis esset Imperator, ideo & huius consensus pro loco requirebatur, proque sumptibus vehiculis. *Baron. tom. 3. anno 240.* 3. Quia id ætatis Papæ nondum erant temporalium potentes, vt potestate ac licentia indiguerint Imperatorum. Ex his patet Responsio ad documenta Luthero-calvinistarum. Liberi autem petiit ab Imperatore fieri; non concessit cogi Concilium.

Conuocari quoque Concilia, minime est de absoluta necessitate vnquam; sed ad suauiorem regendi modum iuxta

ordinariam Dei prouidentiam. Nam causis cogendi Concilia generalia potest aliter contuli, vt sunt Hæresis, Schisma, Morum corruptio & Abusus.

SOLVUNTUR facile ex his commenta Sectariorum.

QVÆSTIO XXVII.

Qui ad Concilium sint conuocandi?

LUTHERO-CALVINISTÆ, vt Lutherus *libr. de Conciliis part. 2.* Crotus Molinæus *de Conc. Trid. non recipiend.* Magdeburg. *Cent. l. 2. c. 9.* Ex omni genere hominum eruditos debere interelli, esseque Iudices, & habere suffragium decernuum.

2. Brentius *in Confess. Witenb. c. de Concil.* Omnesque Confessionista & Calvinista aiunt, concilium constare solis vere patrum & electis; eò quòd hi soli ad Ecclesiam pertineant.

3. Protestantes, *libro, Cur non uenerint ad Concil. Trid.* causas adferunt, 1. Quia Papa erat indictum. 2. Quia non licebat etiam laicis docti suffragium habere decernuum, sed solum Clericis.

SVADENTISTIS. 1. In primo Concilio Act. 15. *placuit Apostolis, & Senioribus, cum omni Ecclesia.* 2. Quia Concil. Generale totam Ecclesiam repræsentat; ergo omne genus fidelium ei interesset licet, & debet. 3. Quia Communis causa communibus uotibus vitibus agenda est; at talis est causa fidei in Conciliis; ergo. &c.

AUTOR. Ius suffragii in Conciliis solum habent Prælati; Clerici aut laici doctius verbi habent in discussione ac disputatione; at non in definitione. Principes sæculares adsunt vt protectores, aut vindices malorum.

1. Quia definire in Conciliis credenda &c.

QVÆSTIO XXVIII.

Concilia an habeant formam Iudicij,
an Inquisitionis?

da & agenda, est pascere: at hoc est Pasto-
rum: Eph. 4. *Posuit alios Pastores & Do-
ctores.* Ierem. 3. *Dabo vobis Pastores se-
cundum cor meum, & pascent vos scientia &
doctrina.* Porro tales sunt Episcopi. Ad.
10. *Attendite vobis, & uniuerso gregi; in
quo vos Sp. Sanctus posuit Episcopos regere*
*Eccl. sicut Dei, id est, docere pascua, quæ
bona, quæ mala.*

2. Quin Melancthon in *Locis c. de
numero Sacramentorum*, & Calvinus
Instit. l. 4. c. 14. §. 20 Ordinationem Pasto-
rū qui dedicantur ad docendū, referunt in-
ter Sacramenta Ecclesiæ. Neque hoc Sa-
cram. esse volūt cōmune toti Ecclesiæ,
sed solum ad id initiatis. Atqui Laici
non sunt ordinati Pastores: ergo docere
autoritate Concilii eorum non est.

3. Ita Sancti Patres, & Praxis con-
tinua.

4. Quia Ecclesiastica & publica ab
Ecclesiasticis & publicis tractanda sunt:
at tales sunt Episcopi, non è vulgo Cle-
rici & laici, &c.

RESPONSIO ad Rationes prædi-
ctas patet ex dictis.

AD I. Eo in Concilio interfuerunt
Apostoli, ad Definendum: Presbyter,
ad consultandum; laici, ad audien-
dum.

AD II. Comitia generalia Princi-
pum totam Rempubl. repræsentant; ne-
que tamen quilibet interesse debent: Ita
nec Conciliis.

AD III. Causa fidei ad omnes per-
tinet; sed non eodem modo nam ad
Prælatos, vt ad Doctores; ad ceteros, vt
ad discipulos: Vt vincere est exercitus;
ducere Ducum; militum pugnare. Vide
Bell. l. 1. de Conc. c. 16.

LUTHERVS in *Afert. art. 29.* CALVINVS
Instit. 4. c. 9. §. 8. Brentius in *Confess.
Wirtembergica.* Kemnitius in *Exam. 4.
Sess. Conc. Trid.* Concilium est Inquisitio solum:
Christus verò solus, eiusque Verbum
Scriptum, habet suffragium decisivum: Sæ-
peque vnum sequendum potius, pro quo stet
Scriptura, quam totum Concilium: Ideo
licet cuique examinare Concilia, & ea sequi,
aut relinquere. Ideo, ait Lutherus art. 15.
ex quingentis: *Res insana est, Concilia statuere,
quid credendum; cum sæpè nullus ibi sit, qui
diuinum spiritum vel modicum olfecerit. Vt
contigit in Nicæno, ubi statuebant, ne status Ec-
clesiasticus sit in matrimonio. Ibi iam omnes
erant falsi. Vnus procedit Paphnutius; refutat
hoc; quod non esset Christianum. Tunc oportuit
Concilium desistere.*

AVTOR. Solum Iudices, non Con-
siliarii, sunt in Conciliis Episcopi. 1.
Sic Scriptura. Vide in *Antichristo meo p.
2. q. 9.* 2. Sic Concilia statuunt tum
facto ipso, quod anathema dicunt non
obtemperantibus: tum Scripto; nam ita
subscribunt: *Ego N. definiens subscripsi:*
Denique contradicentes pro hæreticis
sunt habiti: Disputare igitur est quidē
doctorum quorumcunque; at suffragari
& definire solum Episcoporum. Secta-
rii verò Hoc quærunt, ne quæstiones fi-
niantur, durante circa Scripturam li-
tigio.

DICO autem narrationem de Pa-
phnutio incertam esse; vt ignotam pri-
scis scriptoribus. 2. Dein; ille restitit
ante definitionem factam, non post; Nec
audiri debuit, iuxta Sectarios; quia Scri-
ptura

Aa 3 ptu-

pturam non allegavit. 3. Demum, interdici noluit vltum vxorum ante Sacerdotium aut Professionem ductarum; sed postea. 4. Adde; Idem Concilium can. 3. contrà statuit, quam sentiant Luthero caluinistæ: scilicet. Nedomi habeant Sacerdotes fœminas, nisi matrem, sororem, vel amitam.

Neque Papa tenetur sequi partem maiorem suffragiorum vt Præses: quia est Princeps Concilii absolutus, non Præses solùm; ab illo autem pendet confirmatio decisionum.

Q V Æ S T I O XXIX.

*Præsidere Concilio cuius est proprium?
Et quibus conditionibus?*

LVTHERO-CALVINISTÆ contendunt esse Imperatoris solius, aut eius Legati: Ita Magdeburg. Cent. 4. c. 7. Caluinus *Instit.* 4. c. 7. §. 1. Molinæus, Brentius. &c.

SVASIONES afferunt vanas, apud Bellarminum c. 20.

AVTOR. I Nullus Papa generalibus orientis Conciliis interfuit per se, sed per Legatos: Et Imperator Episcopos conuocabat præcipiendo; P. pam verò inuitabat. Cur? An, quòd Caput sequi membra indecens? An, quòd Imperator sedem teneret in iis primam; etsi non vt Iudex?

II. Papa iure solus præsidet Conciliis. 1. Quia ipsi dictum, *Pasce oues meas*, vt Pastori Pastorum. 2. Ita praxis habet *Act 15* Petrus in Concilio primus surgit, loquitur, definit: omnes aut S. Hier. sententiam eius sequuntur. Sic in octo generalibus Concil. vsitatum à Papis, apud Bell. l. 1. de Conc. c. 19. Menda-

cia Luthero-caluinistarum vide in *Anti-papista mend. part. 2. q. 3.*

III. Si quando Imperatores, alitue sæculares appellationes, litesque admiserint in causis Ecclesiasticis; nunquam eiusmodi iudicia pro legitimis sunt habita.

IV. Plebi item nunquam in publicis Conciliis aut Disputationibus permittitur iudicium publicum de fidei Quæsitis: Priuatum suum semper eoque liberum fuit. Ex quibus historia patent mendacia Sectariorum.

II. LVTHERO-CALVINISTÆ requirunt tales Concilii Conditiones. 1. Irrirentur Acta Tridentini.

AT, prius legitimo iudicio condemnatur, alio antè Concilio examinatum.

II. Concilium fiat in Germania, vbi iam exortæ sunt.

AT, non fiat ibi, vbi hæretici prævalent.

III. Papa nec indicet Concilium, nec præsit ei.

AT, in possessione huius iuris iam fuit ab 1500. annis.

IV. Sententiæ ferantur è sola Scriptura non ex Traditionibus aut Canonibus.

AT, ita nunquam ad finem controuersiarum perueniretur.

V. Decisio fiat iuxta Scripturam, non iuxta pluralitatem suffragiorum.

AT, Scriptura vtrimque prolata controuertitur.

VI. Papa absoluat Prælatos iuramento quo sunt obstricti ad fidelitatem.

AT, tunc prius deberet legitime deponi.

VII. Confessionistæ ius habeant æquæ Papistæ decidendi sententias.

AT, reorum est accipere, non ferre.

sententias: se tamen purgandi, suaque probandi facultas eis ter est facta à Concilio. Scilicet. 13. 15 & 18.

VIII. Detur saluus conductus ab Imperatore Personis, ne puniantur; & Causæ, ne damnetur, etsi defendi nequeat.

AT, Conductus saluus ter oblatus est: cætera sunt ridicula & absurda postulata.

AVTOR. **CONDITIONES** Conciliorum legitimæ sunt. I. Ut quatuor, Euocatio sit generalis ad omnes prouincias. 2. Nullus Episcopus verus excludatur, nisi excommunicatus. 3. Adsint per se, vel alios Patriarchæ quatuor. 4. Saltem ex maiore parte prouinciarum Christianarum adsint Episcopi.

Q V Æ S T I O X X X.

An Concilium legitimis, & adprobatis sit infallibilis Autoritas, ut errare non possint?

LVTHERANI & CALVINIANI pernegant.

SVADERE nituntur. I. CALVINVS Instit. l. 4. c. 9. § 3. &c. Scripturas crepat, quibus omnes Pastores, Sacerdotes & Prophetæ arguuntur improbitatis, ignorantia, & erroris.

AT, ait August. de Vnit. Eccl. propter quosdam malos reprehenduntur sapè & boni. Ut Phil. 2. *Omnes, qui sua sunt, querunt.* Dein: Ecclesiæ & Synagogæ diuersa est ratio.

II. Errata sunt Conciliorum plura: vt 3. Reg. 22. Concilium 400. Prophetarum Et, Ioann. 9. Iudeorum Concilium præside Caipha: Hæc Calvinus. I. uherus affert Concilium Apostolorum Act. 15.

AT, ij Prophetæ erant falsi: & Iudæi

subordinarant falsos testes Concilio factum tumultuario, non iusto. Plura *Belarminus l. 2. c. 8.* historica, sycophanticè allata refutat.

AVTOR. I. Conciliorum permagna est diuersitas. Generalia adprobata sunt duodeuiginti: Reprobata octo: Adprobata partim, partim reprobata sex: Nec adprobatum, nec reprobatum vnum Pisanum.

II. De fide est, Concilium gen. confirmata per Papam, errare non posse in fide seu moribus. I. Quia Christus interest iis. Matth. 18. *Vbi sunt duo, &c.* Vide *Antichristum part. 2. quæst.*

III. Quia Ecclesiæ nequit errare: Matth. 16. *Portæ inferi non proual. &c.* At tota formalitas Ecclesiæ est in Prælatibus: Quare neque hi ritè congregati errare queunt. Accedit, quòd repræsentant vniuersam Ecclesiam, proindeque habent consensum eiusdem. Vnde, 3. Reg. 8. coetus Procerum cum Salomone congregatus dicitur *tota Ecclesiæ Israël.* Ita S. Patres.

IV. Quia, Papa non potest errare in fide. Luc. 22. *Rogauit pro te. &c.* de hoc alibi. Ergo nec errare potest Concilium à Pontif. confirmatum.

V. Quia, Episcopi sunt habendi vt Pastores, audiendi vt Magistri, sequendi vt Duces. Luc. 10. *Qui vos audit, &c.* Heb. 13. *Obedite Præpositis:* Act. 20, Eph. 4. dicuntur *Pastores*, idè, vt non circumferantur omni vento. Item Doctores, Matth. vlt. *Docete omnes gentes &c.* Item Speculatores: Ezech 33. *Speculator n. domui Isr. el dedi te.* S. Patres vocant Episcopos *Speculatores & oculus, & Patres.* Hosce cum sequi iubeamur à Deo, si se

feile-

fellerint, certè in Deum culpa referenda foret. Utque singuli errare possint, non tamen collecti in nomine Christi.

VI. Quia, sic & Patres. Hi affirmant 1. Concil. generalis sententiam esse vltimum Ecclesiæ iudicium in causa fidei, à quo non datur appellatio; quodque retractari nequit. 2. Esse hæreticos, qui Concilio generali non acquiescunt: eò, quod ista errare non possint. 3. Esse diuina decreta ab Conciliis generalibus profecta. 4. Esse moriendum potius, quam ab iis abeundum. Docet ista testimoniis *Bell. l. 2. c. 3.*

VII. Quia nì foret infallibilis Concilii veritas, 1. Nullum foret in Ecclesia firmum iudicium, quo finirètur controuersia, vnitasq; seruaretur. 2. Posset reuocari in dubium damnata hæreses. 3. Nulla esset certitudo de libris S. Scripturæ. 4. Nullo digna forent honore, & intolerabilem continerent errorè; quia proponere quid credendum possent, quod nunquam in Symbolo fuisset. Quæ omnia de Confirmatis capienda sunt Conciliis. Nam generalia non confirmata errarunt plura: Et omnia ante confirmationem Papæ errare queunt, nisi Papæ sequantur infallibilitatem.

Q V Æ S T I O XXXI.

Maiore sit auctoritas Concilij, quam Scripturæ?

LVTHERANI quam infanda in nos confingant, in Antipapilla Mendace part. 1. retulimus. Lutheri vox est libri de Ecclesia. *Papa S. Scripturam in caeno & puvere sepeluit, & doctrinam Christianam pene integram dileuit.* Vide etiam in Antipapilla part. 2. q. 3. Vociferantur omnes, Scripturam à nobis subici Concilij.

CALVINVS Instit. l. 4. c. 9. §. 14. ubi *Subicere eum in modum Dei Oracula hominum censura, ut ideo rata sint, quia placuerint hominibus; blasphemia est, indigna qua commemoretur.*

AVTOR. Magnum & multiplex discrimen est Scripturæ ab Conciliis.

I. Scriptura est immediate à Deo reuelata sic, vt, 2. Pet. 1. *Spiritu S. inspirante locuti sint Sancti Dei:* Et si quidam Scripserunt, quæ viderunt, vt Mattheus & Ioannes: alii quæ audierunt, vt Marcus & Lucas; *Sicut, ait, tradiderunt nobis, quæ ab initio ipsi viderunt.* Concilia autem non scribunt reuelationes, sed a Tim. *Omnia scriptura diuinitus inspirata* solum declaratur ab eis vel quoad sensum, vel quoad ipsam Scripturam, quæ sit canonica, quæ non.

II. Scriptores sine labore scripserunt, aut prophetarunt: at Concilia dilatiunt summa cum diligentia: patet *Act. 15.*

III. In S. Scriptura nullus inesse potest error: At Concilia possunt in iudiciis morum, & particularibus errare.

IV. In S. Scriptura tam Verba, quam sententiæ pertinent ad fidem: at in Conciliis solum decreta de fide; non disputationes, & rationes.

V. Scriptura non eget approbatione Papæ, vt sit autentica; sed tantum notius innotescat Auctoritas: at Concilia confirmari oportet, vt rata sint.

Q V Æ S T I O XXXII.

Papæ, an Concilij sit potior Auctoritas?

LVTHERANI & CALVINISTÆ Conciliis Papam subiciunt: voluntque ratum suæ esse Ecclesiæ Præulem; aut, ad summum,

num, Patriarcham Occidentis: minime verò Caput totius Ecclesie. Huc vtuntur autoritate orthodoxorum anteponentium Concilium Papæ.

AVTOR. I. Papa Caput est & singularum omnium, & vniuersæ Ecclesie: à Christo immediate constitutus. 1. Sic Scriptura. Matth. 16. *Tu es Petrus. &c.* Ioann. vlt. *Pasc oves. &c.* 2. Sic Concilia. Et Chalcedonense, omnium maximum in epistola talem agnoscit Leonem. Et Constantiense damnauit negantem id Hussium.

3. Ratio euincit. 1. Papa est vnum Caput; ergo vnius Corporis: at singulæ Ecclesie seorsim non sunt vnum Corpus: ergo Papa est Caput vniuersæ Ecclesie. 2. Papa est immediatus Vicarius Christi: nam in Constantiensi Concilio Sess. 8 damnatur Wicleff id negans: ergo ræst Ecclesie visibiliter Papa; cui inuisibiliter Christus præsidet.

II. Summa Potestas Ecclesiastica nõ est in Ecclesia vel Concilio, remoto Papa seu formaliter, siue suppletiuè. 1. *Non formaliter*: quia Ecclesia est Monarchia; iuxta Ps. 2. *Postula à me gentes. &c.* Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion. Luc. 1. *Regni eius non erit finis.* Et loa 18. *Regnum meum non est de hoc mundo.* Regnum igitur Ecclesie ab vno regitur. 2. *Non suppletiuè*: nam in regnis humanis, vbi potestas Regi datur à populo, eadem est in populo radicaliter & suppletiuè: at in regno Christi, quod est Ecclesia à Christo collecta; iuxta Apoc 5. *Fecisti nos Deo nostro regnum*; potestas est immediate tantum à Christo. Hinc comparatur Ecclesia familiæ, *Matth. 24. H. br. 3.* Et Spontæ, *Eph. 4. 5.* Et Corpori, *Ioan. 10.*

Et, Potestas ea Petro data est immediate, non Apostolis: Ergo neque Concilio generali sine Papa.

Vnde Concilia egent confirmatione Papæ; quam & petierunt. Quia ea sine Papa errare possunt etiam in decretis fidei; cum Papa non possunt.

III. Papa simpliciter & absolute est supra totam Ecclesiam, & Concilium; sic, vt in terris nullum supra se iudicium agnoscat. 1. Quia quæ Christo Capiti in Scripturis nomina tribuuntur, conueniunt & Papæ. Vt, *Luc. 12. Pater familias: Pastor, Ioann. 10.* Et *Eph. 4. Caput: Eph. 5. Vt & Spontæ.* 2. Quia sic Concilia contentiunt apud *Bell. l. 2. c. 17.*

IV. Papa etiam nec committere potest supra se iudicium coactiuum; sed solum discretiuum, vt Arbitro, non vt Iudici, cuius parendum sententiæ sit. 1. Quia Potestas Papæ supra omnes est de lure diuino: at in hoc dispensare nequit homo. Hinc iudicium de Papa soli Deo est referuatum, nec alteri committi potest.

VI. DE ECCLESIA.

QVÆSTIO XXXIII.

An soli Perfecti sint in Ecclesia?

ANABAPTISTÆ ait Calvinus *Instit. l. 4. c. 1. §. 2.* volunt cum Pelagianis, solos Perfectos efficere Ecclesiam, omni peccato carentem. 2. CONFESSIO Augustana *art. 7.* vult, Ecclesiam esse Sanctorum congregationem, qui vere creunt, & obdunt Deo. Et hanc internam esse Ecclesiam: Externam verò esse bonorum & malorum in vna fide & vsu Sacramentorum conuenientiam.

3. CALVINVS *Instit. l. 4. c. 1. §. 2.* docet idem; Simulque solos prædestinatos, id est,

Bb verè